

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH080006
NAZWA
OBSZARU Ujście Noteci

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH080006	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Ujście Noteci

1.4. Data opracowania 2002-08	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2017-03
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MŚ z dn. 9 lutego 2017 r. w spr. soo Ujście Noteci (PLH080006)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
15.3517

Szerokość geograficzna
52.7255

2.2. Powierzchnia [ha]:

3994.54

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL43	Lubuskie
------	----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			134.24		G	A	C	B	A
3270			39.94		G	A	C	A	A
6210			105.42		G	A	C	C	B
6430			12.0		G	A	C	B	A
6440			128.77		G	B	B	B	B
6510			0.01		P	D			
91E0			164.69		G	A	C	B	B
91F0			77.85		G	A	C	A	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy

92|43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
F	1130	Aspius aspius			p				P	G	D			
A	1188	Bombina bombina			p				P	P	D			
M	1337	Castor fiber			p	100	150	i	C	M	D			
I	1088	Cerambyx cerdo			p				P	DD	D			
F	1149	Cobitis taenia			p				P	G	D			
M	1355	Lutra lutra			p	8	16	i	C	M	D			
F	1145	Misgurnus fossilis			p				P	G	D			
F	5339	Rhodeus amarus			p				P	G	D			
A	1166	Triturus cristatus			p				P	P	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

[illegible]

A	6284	Epidaleia calamita							P							X
P		Hedera helix							P							X
A	1203	Hyla arborea							P							X
P		Juncus tenageia							P							X
P		Nuphar lutea							P							X
P		Nymphaea alba							P							X
P		Salvia pratensis							P							X
P		Stipa capillata							P							X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N06	5.02
N16	1.46
N23	1.1
N10	62.12
N12	30.31
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Ujście Noteci, jest częścią Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej znajdującą się w Kotlinie Gorzowskiej (Kondracki 2002). Swymi granicami ostoja ta, obejmuje płaski obszar teras zalewowych dwóch dużych rzek regionu Polski zachodniej tj. Warty oraz Noteci. Jednocześnie koryta obu rzek wyznaczają oraz stanowią główną oś przebiegu obszaru. W miejscowości Santok koło Gorzowa Wlkp. znajduje się także obszar węzła ujściowego, w którym wody niesione przez Noteć wpadają do rzeki Warty. Cechą charakterystyczną obszaru jest również bardzo dobrze wykształcona północna krawędź doliny o stosunkowo dużym nachyleniu zboczy ciągnącym się na odcinku między Gorzowem Wlkp. a Santokiem. Jest to enklawa występowania zbiorowisk muraw kserotermicznych, a powyżej tego terenu na płaskowyżu także gruntów ornych i częściowo terenów zabudowanych. Ponad 85% obszaru stanowi mozaika ekstensywnie użytkowanych siedlisk łąkowo-pastwiskowych i gruntów ornych. Większe powierzchnie podmokłych łąk zlokalizowane są w obszarze głównie w rejonie miejscowości Starego i Nowego Polichna, Brzezinki oraz na południe od Santoka w Rezerwacie Przyrody "Santockie Zakole". Obszar międzywala to także miejsce występowania mozaiki łąk i pastwisk, zbiorowisk szuwarowych, starorzeczy oraz szybko zwiększających powierzchnię, inicjalnych stadiów lasów łągowych. W okresie wiosennych wezbrań zalaniu lub podtopieniu ulega głównie międzywale.

Ujście Noteci cechuje się stosunkowo niewielką lesistością. Wykształciły się tu średniej wielkości płaty lasów łągowych, zarówno wierzbowych, topolowych jak i dębowo-wiązowo-jesionowych, zajmujących około 6% powierzchni obszaru (Jermaczek et al. 2006).

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar ważny dla ochrony siedlisk muraw kserotermicznych, lasów łągowych oraz starorzeczy i mulistych brzegów rzek, w tym także cennych siedlisk ziołorośli nadrzecznych.

Na terenie ostoi znajdują się stanowiska kilku rzadkich i zagrożonych gatunków roślin w Polsce lub w skali regionu jak: *Anthericum liliago*, *Cnidium dubium*, *Juncus tenageia*, *Stipa capillata*, *Hedera helix*, *Achillea pannonica*, *Campanula sibirica*, *Brachypodium pinnatum*, *Salvia pratensis*, *Nuphar lutea* czy *Nymphaea alba* (Jermaczek et al. 2006; SDF obszaru wersja 2008-02). Ponadto na terenie obszaru występują także rzadkie gatunki płazów: *Hyla arborea* oraz *Epidalea calamita*.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*
Siedlisko w obszarze rozmieszczone jest głównie na południe od miejscowości Santok na terenie Rezerwatu Przyrody "Santockie Zakole" oraz w części wschodniej w strefie międzywala wzdłuż rzeki Noteci, a także w obrębie Starej Noteci. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnię około 134,24 ha (co stanowi 3,4% całkowitej powierzchni obszaru).

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają pełną, dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków oraz w większości przypadków wyraźnie wydzielone przestrzennie pasy: roślinności zanurzonej, roślin o liściach pływających oraz roślin tworzących szuwar, zachowując w czasie wezbrań cykliczny kontakt z wodami rzeki Warty i Noteci.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, w tym:

stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia fitocenoz siedliska, wysoki udział gatunków charakterystycznych oraz zachowany kontakt z wodami rzeki Warty i Noteci (zapewniona cykliczność zalewów oraz wymiana wód), niemniej jednak ocenę zaniża stwierdzona obecność obcych gatunków inwazyjnych oraz słabej jakości przezroczystość wód starorzeczy.

stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z funkcjonującego w obszarze naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki Warty i Noteci, z cyklicznymi zalewami obszaru oraz zachodzącymi periodycznie procesami wymiany i mieszania wód pomiędzy starorzeczami a wodami obu rzek.

3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidens* p.p.

Siedlisko w obszarze rozmieszczone jest głównie wzdłuż strefy przykorytowej rzeki Warty oraz Noteci i wykształca się na świeżych aluwialach powstałych po wysokich i powodziowych stanach wód. Siedlisko zajmuje w obszarze bardzo zmienną powierzchnię, uzależnioną od stanu poziomu wód w ostoi w danym roku, niemniej jednak, szacuje się, że jego powierzchnia kształtuje się na poziomie co najmniej 39,94 ha (co stanowi 0,1% całkowitej powierzchni obszaru).

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają pełną, dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków, a także z uwagi na zachowanie w obszarze w strefie zalewowej naturalnej zmienności przepływów w rzekach Warty i Noteci.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena A, w tym:

stopień zachowania struktury: I (doskonale zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia zbiorowisk roślinnych stanowiących geobotaniczne identyfikatory siedliska oraz zachowany w obszarze naturalny reżim hydrologiczny rzek Warty i Noteci w strefie przykorytowej i międzywala, cechujący się zmiennością przepływów w obu ciekach.

6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*-*Festucion pallentis*)

Siedlisko w obszarze rozmieszczone jest wyłącznie w części północnej obszaru na odcinku między Gorzowem Wlkp. a Santokiem. Największe płaty muraw występują na stokach wawozów wcinających się w wysoczyznę, przede wszystkim w m. Santok i Górki, jednak lepiej lub gorzej zachowane siedlisko pokrywa

praktycznie niemal całą powierzchnię stoków doliny na tym odcinku, szczególnie w miejscach stromych. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchni około 105,42 ha (co stanowi 2,6% całkowitej powierzchni obszaru).

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają pełną, dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków, wykształconych w naturalnych warunkach stromych i dobrze nasłonecznionych zboczy dużych rzek.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena C, w tym:

stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), z uwagi na stwierdzoną obecność obcych gatunków inwazyjnych, ekspansję drzew i krzewów oraz istnienie w większości przypadków ostrych granic między murawami, a innymi siedliskami antropogenicznymi wyznaczonymi zasięgiem działalności człowieka (brak stref ekotonowych).

stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z funkcjonującego w obszarze naturalnego układu fizjograficznego oraz optymalnych uwarunkowań abiotycznych sprzyjających funkcjonowaniu muraw, w tym także istnieniu zasobnej naturalnej bazy diaspór siedliska umożliwiającej jego szybkie odtwarzanie i renaturyzację;

stopień możliwości odtworzenia: II (możliwy przy średnim nakładzie środków), głównie poprzez wdrożenie działań ochronnych w formie eksensywnego użytkowania kośno-pastwiskowego lub pastwiskowego siedliska, zgodnie z jego specyfiką oraz wymaganiami.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Siedlisko rozmieszczone jest wmiarę równomiernie w obszarze, choć głównie koncentruje się wzdłuż koryta rzeki Noteci i Warty, a więc na brzegach wód w kompleksach lasów łęgowych, między zaroślami i szuwarem oraz wzdłuż urządzeń melioracji wodnych. Ziołorośla mają najczęściej charakter liniowy, miejscami mogą mieć też charakter powierzchniowy, porastając wówczas całkowicie kompleksy szuwarów i niskich zarośli. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchni około 12 ha (co stanowi 0,3% całkowitej powierzchni obszaru).

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące identyfikatory geobotaniczne siedliska posiadają pełną, dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków wykształconą w typowych warunkach cyklicznych zalewów wód rzecznych, na żyznych glebach zasobnych w azot, mocno uwilgotnionych, występując przede wszystkim z nadrzecznymi łąkami i zaroślami wierzbowymi, z którymi tworzą zwarty kompleks przestrzenny.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, w tym:

stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia fitocenoz stanowiących geobotaniczne identyfikatory siedliska oraz zachowany kontakt z wodami rzeki Warty i Noteci (cykliczność zalewów oraz trwałość procesów madotwórczych), niemniej jednak ocenę zaniża stwierdzona obecność obcych gatunków inwazyjnych, przede wszystkim *Echinocystis lobata*;

stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z funkcjonującego w obszarze naturalnego reżimu hydrologicznego rzek Warty i Noteci, z cyklicznymi zalewami i podtopieniami obszaru oraz zachodzącymi procesami madotwórczymi w strefach występowania siedliska.

6440 Łąki selernicowe (*Cnidion dubii*)

Siedlisko rozmieszczone jest nierównomiernie w obszarze. Główne koncentrując się w północno-zachodniej części obszaru w widłach Kanału Pulsa oraz Starej Noteci. Niewielkie płyty występują także w części środkowej obszaru na terenie Rezerwatu Przyrody "Santockie Zakole" oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchni 128,77 ha (co stanowi 3,2% całkowitej powierzchni obszaru).

Reprezentatywność: ocena B (dobra), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają dobrą, dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków, wykształconą w typowych warunkach cyklicznych zalewów i/lub okresowych podtopień, a także okresowego przesuszenia w okresie letnim w wyniku niskich stanów wód w rzekach Warty i Noteci.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, w tym:

stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), z uwagi na średni udział gatunków charakterystycznych, wysoką ekspansywność rodzimych gatunków i częściowo zdegradowaną strukturę przestrzenną siedliska;

stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z funkcjonującego w obszarze naturalnego reżimu hydrologicznego rzek Warty i Noteci, cechującego się zmiennością przepływów oraz z cyklicznymi zalewami i podtopieniami obszaru.

stopień możliwości odtworzenia: II (możliwy przy średnim nakładzie środków), głównie poprzez wdrożenie działań ochronnych w formie eksensywnego użytkowania kośnego siedliska, zgodnie z jego specyfiką oraz wymogami.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe)

Siedlisko rozmieszczone jest w obszarze przede wszystkim w strefie przykorytowej rzeki Warty i Noteci, a także na międzywalu obu rzek. Występuje także miejscami wzdłuż wałów przeciwpowodziowych oraz w obrębie starorzeczy. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnię 164,69 ha (co stanowi 4,1% całkowitej powierzchni obszaru).

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy stanowiące geobotaniczne identyfikatory siedliska posiadają pełną, dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków runa oraz warstwy drzewostanu, wykształconą w typowych warunkach cyklicznych zalewów wód rzecznych i zachodzących procesach madotwórczych.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, w tym:

stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia fitocenoz siedliska oraz wysoki udział gatunków charakterystycznych, niemniej jednak ocenę zaniża deficyt martwego drewna oraz dominacja w siedlisku drzewostanów w młodych klasach wieku;

stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), wynikające z funkcjonującego w obszarze naturalnego reżimu hydrologicznego rzek Warty i Noteci, z cyklicznymi zalewami obszaru oraz zachodzącymi procesami madotwórczymi w strefach występowania siedliska.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

Siedlisko rozmieszczone jest w obszarze skupiskowo, wyłącznie w jego części południowej na lewym brzegu rzeki Warty, zajmując powierzchnię 77,85 ha (co stanowi 1,9% całkowitej powierzchni obszaru).

Reprezentatywność: ocena A (doskonała), nadana na podstawie stwierdzenia, że fitocenozy siedliska posiadają pełną, dla tej jednostki syntaksonomicznej, charakterystyczną kombinację gatunków runa oraz warstwy drzewostanu, wykształconą w typowych warunkach cyklicznych zalewów wód rzecznych. Ponadto na szczególną uwagę zasługuje zasobność siedliska w martwe i zamierające drewno oraz występujące w drzewostanach, liczne stare dęby z których większość uznano za pomniki przyrody.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena A, w tym:

stopień zachowania struktury: I (doskonale zachowana), z uwagi na typowość wykształcenia fitocenoz siedliska oraz wysoki udział gatunków charakterystycznych, brak obcych gatunków inwazyjnych, obficie występujące martwe drewno w tym wielkowymiarowe, zachowany kontakt z wodami rzeki Warty (zapewniona cykliczność zalewów oraz trwałość procesów madotwórczych), bardzo wysoki udział w drzewostanach siedliska drzew powyżej 200 lat.

1088

gatunek obecny w obszarze na poziomie populacji nie mającej znaczenia. Wniosek sformułowany na podstawie wykonanej w roku 2011 inwentaryzacji przyrodniczej obszaru w ramach prac planistycznych związanych ze sporządzeniem PZO (RDOŚ GW 2011)

1130

gatunek obecny w obszarze na poziomie populacji nie mającej znaczenia. Stwierdzony wyłącznie w rz. Warcie w liczbie do 7 młodocianych osobników (Andrzejewski 2011). Uzyskane wyniki stanu liczebności populacji bolenia (w ramach przeprowadzonych badań) wskazują na brak istnienia optymalnych lub nawet

suboptimalnych siedlisk przedmiotowego gatunku w obszarze PLH080006. W związku z powyższym, a także z uwagi na fakt szerokiego rozpowszechnienia gatunku w skali kraju i aktualnie wzrastającej jego liczebności (Kozłowski 2012) oraz braku priorytowego znaczenia w ochronie w ramach Dyrektywy Siedliskowej, uznano, że obszar PLH080006 nie pełni istotnej i znaczącej roli w ochronie zasobów bolenia w skali regionu, kraju oraz całej Unii Europejskiej

1145

gatunek obecny w obszarze na poziomie populacji nie mającej znaczenia. Wniosek sformułowany na podstawie wykonanej w roku 2011 inwentaryzacji ichtiologicznej obszaru w ramach prac planistycznych związanych ze sporządzeniem PZO (RDOŚ GW 2011)

1149

gatunek obecny w obszarze na poziomie populacji nie mającej znaczenia. Stwierdzony wyłącznie w rz. Warcie w liczbie do 7 osobników (Andrzejewski 2011). Uzyskane wyniki stanu liczebności populacji kozy (w ramach przeprowadzonych badań) wskazują na brak istnienia optymalnych lub nawet suboptimalnych siedlisk przedmiotowego gatunku w obszarze PLH080006. W związku z powyższym, a także z uwagi na fakt szerokiego rozpowszechnienia gatunku w kraju i aktualnie wzrastającej jego liczebności (Boroń 2004) oraz braku priorytowego znaczenia w ochronie w ramach Dyrektywy Siedliskowej, uznano, że obszar PLH080006 nie pełni znaczącej roli w ochronie zasobów przedmiotowego gatunku w skali regionu, kraju oraz całej Unii Europejskiej

1166

gatunek obecny w obszarze na poziomie populacji nie mającej znaczenia. Wniosek sformułowany na podstawie wykonanej w roku 2011 inwentaryzacji przyrodniczej obszaru w ramach prac planistycznych związanych ze sporządzeniem PZO (RDOŚ GW 2011)

1188

gatunek obecny w obszarze na poziomie populacji nie mającej znaczenia. Wniosek sformułowany na podstawie wykonanej w roku 2011 inwentaryzacji przyrodniczej obszaru w ramach prac planistycznych związanych ze sporządzeniem PZO (RDOŚ GW 2011)

1337

aktualizacja szacunku liczebności populacji gatunku występującej w obszarze, na podstawie wykonanej w roku 2011 inwentaryzacji przyrodniczej obszaru w ramach prac planistycznych związanych ze sporządzeniem PZO (RDOŚ GW 2011). Gatunek w obszarze występuje w liczbie około 100-150 osobników, co stanowi 0,37-0,50% populacji krajowej, szacowanej wg danych Czecha 2007, na 27 000-30 000 os.

1355

W ramach przeprowadzonych badań terenowych na potrzeby sporządzenia PZO, zlokalizowano 3 miejsca bytowania gatunku w obrębie obszaru Natura 2000. Zakładając zatem potencjalną możliwość obecności wydry (przy uwzględnieniu jej terytorializmu) w liczbie 2-4 samic z 3 młodymi, oraz 2-4 samców można szacować całkowitą populację na poziomie 8-16 osobników, co stanowi 0,08-0,11% populacji krajowej, szacowanej wg IOP PAN; raport art. 17 DS 2007, na 10 000-15 000 os. (za Romanowski et al. 2011). Gatunek nie przekracza więc progu kwalifikacji zgodnie z wytycznymi GDOŚ wersja 2012.1. W związku z powyższym należy jednoznacznie uznać populację wydry za nieznaczącą w obszarze oraz stwierdzić, że obszar nie pełni istotnej roli w ochronie zasobów gatunku na poziomie kraju lub Unii Europejskiej, stąd proponowana ocena na poziomie "D"

5339

gatunek obecny w obszarze na poziomie populacji nie mającej znaczenia. Stwierdzony wyłącznie w rz. Noteci w liczbie do 5 os. oraz w rz. Warcie w liczbie do 20 os. (Andrzejewski 2011). Wielkości te wskazują na brak istnienia optymalnych lub nawet suboptimalnych siedlisk przedmiotowego gatunku w obszarze. W związku z powyższym, a także z uwagi na fakt szerokiego rozpowszechnienia gatunku w skali kraju oraz braku priorytowego znaczenia w ochronie w ramach Dyrektywy Siedliskowej, uznano, że obszar PLH080006 nie pełni znaczącej roli w ochronie zasobów różanki w skali regionu, kraju oraz całej Unii Europejskiej

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A04.03		i
H	A03.03		i
H	A02		i
M	A04.03		i
M	H01		b
H	K04		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Andrzejewski W. 2011. Skład gatunkowy oraz charakterystyka ichtiofauny na terenie SOO "Ujście Noteci". Inwentaryzacja ichtiologiczna wykonana na zlecenie Klubu Przyrodników z siedzibą w Świebodzinie. 2. Boroń A. 2004. Koza. W: Adamski P., Bartel R., Bereszyński A., Kepel A., Witkowski Z. (red.) Gatunki Zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 6, s. 237-240. 3. Czech A. 2007. Krajowy Plan Ochrony Gatunku. Bóbr Europejski Castor fiber. Kraków. 4. GDOŚ. 2012. Instrukcja wypełniania Standardowego Formularza Danych obszaru Natura 2000. Wersja 2012.1.5. GDOŚ. 2013. Standardowy Formularz Danych obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ujście Noteci PLH080006 (data aktualizacji: 2008-02), dostępny na oficjalnej stronie internetowej sieci obszarów Natura 2000 w Polsce, Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska pod adresem: <http://www.gdos.gov.pl/> 6. Jermaczek A., Jermaczek P., Mróz B., Wiaderny A. 2006. Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Santok. Klub Przyrodników. Pracownia Ochrony Przyrody. Opracowanie wykonane na zlecenie Wojewody Lubuskiego. Świebodzin. 7. Klub Przyrodników. 2002. Dane niepublikowane. 8. Kozłowski K. 2012. Boleń Aspius aspius. W: Makomska-Juchiewicz M., Baran P. (red.).

Monitoring gatunków zwierząt. Przewodnik metodyczny. Część III. GIOŚ, Warszawa, s. 135-146. 9. PGL LP. 2007. Powszechna Inwentaryzacja Lasów Państwowych – dane niepublikowane. 10. Kondracki 2002. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa. Kondracki J. 1998. Regionalizacja fizycznogeograficzna Polski. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 11. Romanowski J., Orłowska L., Zając T. 2011. Program Ochrony Wydry Lutra lutra w Polsce - projekt. Krajowa strategia gospodarowania wydrą. SGGW. Warszawa. 12. RDOŚ GW. 2011. Dokumentacja projektu planu zadań ochronnych obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ujście Noteci PLH080006. 13. RDOŚ GW. 2012. Regionalna Baza Danych obszarów Natura 2000. Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ujście Noteci PLH080006.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	11.41	PL04	97.64		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Santockie Zakole	+	11.41
PL04	Dolina Warty i Dolnej Noteci	*	97.64

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim
Adres:	Polska Jagiellończyka 13 66-400 Gorzów Wielkopolski
Adres e-mail:	sekretariat.gorzowlkp@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ujście Noteci PLH080006 Link: http://dzienniki.luw.pl/#/legalact/2014/287/
		Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Santockie Zakole" - obowiązuje Link: http://dzienniki.luw.pl/legalact/2015/922/
		Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 marca 2018 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia

planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Santockie Zakole”

Link: <http://dzienniki.luw.pl/legalact/2018/639/>

Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Santockie Zakole

Link: <http://dzienniki.luw.pl/legalact/2016/1174/>

Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 lutego 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Santockie Zakole"

Link: <http://dzienniki.luw.pl/legalact/2016/322/>

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH080006

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)